

מסכת מקואות

פרק ב

א. הטמא שירד לטבל, ספק טבל ספק לא טבל, אפלו טבל, ספק יש בו ארבעים סאה ספק אין בו. שני מקואות, אחד יש בו ארבעים סאה ואחד שאין בו, טבל באחד מהם ואינו יודע באיזה מהן טבל, ספקו טמא:

ב. מקנה שנמדד ונמצא חסר, כל טהרות שנעשו על גביו למפרע, בין ברשות היחיד בין ברשות הרבים, טמאות. במה דברים אמורים, בטמאה חמורה. אבל בטמאה קלה, כגון אכל אכלים טמאים, ושתה משקין טמאים, בא ראשו ורבו במים שאובים, או שנפלו על ראשו ועל רבו שלשה לגין מים שאובין, וירד לטבל, ספק טבל ספק לא טבל, אפלו טבל, ספק יש בו ארבעים סאה ספק אין בו. שני מקואות, אחד יש בו ארבעים סאה, ואחד שאין בו, טבל באחד מהן ואינו יודע באיזה מהן טבל, ספקו טהור. רבי יוסי מטמא, שרבי יוסי אומר, כל דבר שהוא בחזקת טמאה, לעולם הוא בפסולו, עד שיודע שטהר. אבל ספקו לטמא ולטהר, טהור:

ג. סִפְק מִים שְׁאוּבִין שְׁטֹהְרוּ חֲכָמִים, סִפְק נָפְלוּ, סִפְק לֹא נָפְלוּ, אֶפְלוּ נָפְלוּ, סִפְק יֵשׁ בָּהֶם אַרְבָּעִים סָאָה סִפְק אֵין בָּהֶם, שְׁנֵי מְקוֹאוֹת, אֶחָד יֵשׁ בּוֹ אַרְבָּעִים סָאָה וְאֶחָד אֵין בּוֹ, נָפַל לְאֶחָד מֵהֶן וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ לְאִיזָה מֵהֶן נָפַל, סִפְקוֹ טָהוֹר, מִפְּנֵי שְׂיֵשׁ לוֹ בִּמְה יִתְלָה. הָיוּ שְׁנֵיהֶם פְּחוּתִים מֵאַרְבָּעִים סָאָה, וְנָפַל לְאֶחָד מֵהֶם וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ לְאִיזָה מֵהֶן נָפַל, סִפְקוֹ טָמֵא, מִפְּנֵי שְׂאִין לוֹ בִּמְה יִתְלָה:

ד. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, רְבִיעִית מִים שְׁאוּבִין בִּתְחִלָּה, פּוֹסְלִין אֶת הַמְקוֹה, וְשׁוֹלְשָׁה לַגִּין עַל פְּנֵי הַמַּיִם. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, בֵּין בִּתְחִלָּה בֵּין בַּסּוּף, שְׁעוּרוֹ שׁוֹלְשָׁה לַגִּין:

ה. מְקוֹה שְׂיֵשׁ בּוֹ שְׁלֹשׁ גִּמּוֹת שֶׁל מִים שְׁאוּבִין שֶׁל לֵג לֵג, אִם יָדוּעַ שֶׁנָּפַל לְתוֹכּוֹ אַרְבָּעִים סָאִין מִים כְּשֶׁרִין עַד שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ לַגָּמָא הַשְּׁלִישִׁית, כְּשֶׁר. וְאִם לֹא, פָּסוּל. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן מְכַשִּׁיר, מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּמְקוֹה סָמוּךְ לַמְקוֹה:

ו. הַמְסִינָק אֶת הַטֵּיט לְצַדְדֵּין וּמִנְשְׁכוֹ מִמֶּנּוּ שׁוֹלְשָׁה לַגִּין, כְּשֶׁר. הִזָּה תוֹלֵשׁ וּמִנְשְׁכוֹ מִמֶּנּוּ שׁוֹלְשָׁה לַגִּין, פָּסוּל. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן מְכַשִּׁיר, מִפְּנֵי שֶׁלֹּא נִתְכַּוֵּן לְשֹׂאב:

ז. הַמַּנִּיחַ קִנְקֻנִּים בְּרֹאשׁ הַגֵּג לְנִגְבּוֹ וְנִתְמַלְאוּ מִים, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, אִם עוֹנֹת גִּנְשָׁמִים הִיא, אִם יֵשׁ בּוֹ כְּמַעַט מִים בְּבוֹר, יִשְׁכַּר.

ואם לאו, לא ישבר. רבי יהושע אומר, בין כך ובין כך ישבר, או
יכפה, אבל לא יערה:

ח. הסיד ששכח עציץ בבור ונתמלא מים, אם היו המים צפים על
גביו כל שהוא, ישבר. ואם לאו, לא ישבר, דברי רבי אליעזר.
ורבי יהושע אומר, בין כך ובין כך ישבר:

ט. המסדר קנקנים בתוך הבור ונתמלאו מים, אף על פי שבלע
הבור את מימיו, הרי זה ישבר:

י. מקנה שיש בו ארבעים סאה מים וטיט, רבי אליעזר אומר,
מטבילין במים ואין מטבילין בטיט. רבי יהושע אומר, במים
ובטיט. באיזה טיט מטבילין. בטיט שהמים צפים על גביו. היו
המים מצד אחד, מודה רבי יהושע שמטבילין במים ואין מטבילין
בטיט. באיזה טיט אמרו. בטיט שהקנה יורד מאליו, דברי רבי
מאיר. רבי יהודה אומר, מקום שאין קנה המדה עומד. אבא אלעזר
בן דולעאי אומר, מקום שהמשקלת יורדת. רבי אליעזר אומר,
היורד בפני חבית. רבי שמעון אומר, הנכנס בשפופרת הנוד. רבי
אלעזר בר צדוק אומר, הנמדד בלג:

